అపరాజిత

"అమరేంద్ర"

"దారి అడగటంకోసం వచ్చారా? చెప్పాంగా. ఇక వెళ్ళండి." అంది ఆ యువతి దురుసుగా.

అంతవరకూ జర్మన్ సైనికుడు ఆమెని సరిగ్గా చూడలేదు. అందకత్తె అనటానికి వీలులేదు. నల్లగా నిగనిగ మెరిసేకళ్ళూ, కోటేరు వేసినట్లున్న ముక్కూ. ముఖంలో నెత్తురు తక్కువ. వేషంకూడా సాదాగా వుంది. అయినా ఆ యువతిలో ఏదో ప్రత్యేకతకనిపిస్తోంది. యుద్ధం సాగిన దగ్గర్నుంచీ తోటి సైనికులనోట ఫ్రెంచి యువతుల సౌందర్యాన్ని గురించి ఎన్నో స్తోత్రాలు విన్నాడు. తన దేశపు స్త్రీలలో లేని నాజూకు, విలాసం ఫ్రెంచి యువతుల్లో కనిపించినయ్.

"సీసాఖాళీ చెయ్యి, పోదాం" అన్నాడు స్నేహితుడు.

కాని జర్మన్ సైనికుడు తాపీగాకూచున్నాడు. అక్కణ్నుంచి కదల బుద్ధి పుట్టటంలేదు. "నువ్వు రైతుకూతురులాగా కనబడటం లేదే" అని ఆ యువతితో మాట కలిపాడు.

"అయితే ఏమంటావ్?" అంది యువతి పెంకెగా.

"మా అమ్మాయి పంతులమ్మ" అంది తల్లి.

"అయితే బాగా చదువుకుందన్న మాట" అని ముఖంకేసి చూసేసరికీ యువతి కోపంగా ముఖం చిట్లించింది.

"ఇది మీ దేశానికి ఎన్నడూ దొరకని అవకాశం. ముందు యుద్ధానికి మీరే కాలుదువ్వారు. పొగరు అణిచాం. మీ ఫ్రాన్సు దేశాన్ని బాగు చేస్తాం. దేశంలో అశాంతిని అణిచేస్తాం. పని చెయ్యటం నేర్పుతాం. సోమరితనం పోగొట్టి మీకు విధేయతా, శిక్షణా అలవరిచి మరీవెళ్తాం" అని సైనికుడు ఏమిటో వాగేస్తున్నాడు. కోపంతో కంది పోయిన ముఖంతో పిడికిలి బిగించి, పళ్లు కొరుకుతూ ఆ యువతి కొరకొరా చూసింది.

"నిషాలో వున్నావు పోదాం పద" అన్నాడు స్నేహితుడు.

"లేదు. లేదు. నిజం చెబుతున్నాను. నిషా లేదు, గిషా లేదు" అన్నాడు సైనికుడు.

"తప్పతాగావు. ఇకపో ఇక్కణ్నుంచి" అంది యువతి చీదరించుకుంటూ.

"బాగా చదువుకున్నావు కదూ. మా భాష అర్థం అవుతుందిగా. మంచిదే, వెళ్తాను. కాని ముందు నాకొక ముద్దు ఇవ్వాలి" అంటూ లేచాడు సైనికుడు. తప్పించుకోవాలని ఒక అడుగు వెనక్కి వేసింది. కాని అమాంతం లేచి యువతిచెయ్యి పుచ్చుకున్నాడు సైనికుడు.

"నాన్నా నాన్నా" అని అరిచింది యువతి. తండ్రి అమాంతంగా జర్మన్ సైనికుడి మీదపడ్డాడు. ఆమె చెయ్యివొదిలేసి ముసలాడిముఖంమీద ఒక్క గుద్దు వేసేసరికీ అంతదూరాన పోయిపడ్డాడు. యువతి తప్పించుకు పారిపోయేలోగా గిర్రున వెనక్కి తిరిగి చేతుల్లోచుట్టేశాడు. బలంకొద్దీ సైనికుడి ముఖాన యువతి గుద్దింది. "జర్మన్ సైనికుడు ముద్దు అడిగితే ఇదేనా నీ మర్యాద? ఫలితం అనుభవిస్తావులే" అని క్రూరంగా నవ్వాడు. బలంకొద్దీ ఆ యువతి చేతులు వెనక్కి విరిచిపట్టుకుని జరజరా పక్కగదిలోకి ఈడ్చుకుపోతున్నాడు. తల్లి అడ్డంవస్తే ఒక్కతోపు తోసేసరికి గోడకివెళ్ళి కొట్టుకుంది.

"హాన్స్! హాన్స్! ఏం పని యిది?" అని స్నేహితుడు కేకలు పెట్టాడు. "నోరుమూసుకో" అని జర్మన్ సైనికుడు హాన్స్ హుంకరించాడు.

యువతి నోరుగట్టిగా నొక్కేశాడు చేత్తో, అరిచినా వినబడకుండా ముద్దుకి బదులుగుద్దు ఇచ్చింది యువతి. అదే తెచ్చిపెట్టింది ఈ ముప్పు.

తిరిగి వెళ్ళిపోతూ ఇంకా మూలపడి మూలుగుతున్న ముసలాణ్ని, గోడకి అంటుకుపోయి గజగజ వొణుకుతున్న ముసలమ్మనీ చూసి హాన్స్ నవ్వుకున్నాడు. "భయంలేదు. ఇదిగో ఈ డబ్బుతో కొత్తబట్టలు కొనుక్కో" అంటూ బల్లమీద!డబ్బుతో ఉబ్బిన సంచీ ఒకటిపడేసి, టోపీ తగిలించుకుని "వెళ్దాంపద" అన్నాడు అక్కడేకూచున్న స్నేహితుడితో.

ముసలమ్మ తపీమని తలుపువేసింది. గదిలో సోఫాలో కూతురు ప్రాణంలేని బొమ్మలాగా పడివుంది.

* * *

మూడు నెలల తరవాత హాన్స్ మళ్ళీ ఆవూరు వచ్చాడు. ఆనాడు తనకి కోపం తెప్పించి తన కామానికి బలి అయిన యువతిని ఒకసారి చూసిపోవాలని పించింది. ఆమెకి ఏదైనా ఖరీదుగల కానుక ఇవ్వాలని తోచింది. ఎందుకని తోచిందో ఎవరు చెప్పగలరు?

ఆ యింటిని ఇట్టే గుర్తుపట్టాడు. సాయంకాలం. ఆకాశం మబ్బుల్లేకుండా నిర్మలంగావుంది. మోటార్ సైకిల్ దూరంగా విడిచి ముందుకినడిచాడు. కుక్క మొరిగింది. వినిపించుకోలేదు. తలుపుకొట్టకుండా తోసుకుని లోపలికి సూటిగావెళ్లాడు. ఆ యువతి చాకుతో బంగాళదుంపలు చెక్కుతీస్తున్నది. సైనికుడిని చూడగానే చివ్వునలేచి నిలబడింది. "ఎందుకు?" అని ముఖంకేసి తేరిపారి చూసి అతన్ని గుర్తుపట్టి గోడవైపుకి నడిచి, పొడిచేట్లుగా కత్తి పైకెత్తి "నువ్వా? రాక్షసుడా! మళ్లావచ్చావా సిగ్గులేక?" అని అరిచింది.

"భయంలేదు. నిన్నేం చెయ్యను. చూడు నీకోసం ఒక చిన్న కానుక తెచ్చాను"

"తీసుకుపో. ముందు బైటికినడూ" అని ఎత్తిన చాకుతో బెదిరించింది.

"కత్తిదించు. తొందరపడకు. ఎందుకు నేనంటే భయం?"

"నాకేం భయం లేదు" అంటూ యువతి చాకు కిందికి జారవిడిచింది. టోపీతీసేసి కుర్చీలో కూచుని కాలితో నేలమీది కత్తిని దగ్గరికి లాక్కుని "నీకు పని సాయంచెయ్యనా? కొన్ని దుంపలు నేను తరగనా?" అంటూ ఒక దుంప అందుకుని చెక్కుతియ్యటం సాగించాడు.

ఆ యువతి మెదలకుండా గోడకానుకుని నిలబడింది. ముఖంలోనూ, కళ్ళల్లోనూ కోపం, రోషం, రోత.

"ఎందుకల్లా కొరకొరా చూస్తావ్ నాకేసి? ఆ రోజు నేను నిషాలో తొందరపడ్డాను. నీకేం అపకారంచేశాను? ఎందుకంత కోపం?"

అతనికేసి ఎగాదిగా చూసి "పో బైటికి" అని అరిచింది యువతి.

"అప్పుడేనా? నా యిష్టంవచ్చినప్పుడు నేను వెళ్తాను"

"అయితే మానాన్న వెళ్ళి మీ పై అధికారికి ఫిర్యాదుచేస్తాడు"

"ఎన్ని చేసినా బుట్టదాఖలే. ఫ్రాన్స్ ప్రజలతో పరిచయం చేసుకోమని అధికారి ఆజ్ఞ. సరే కాని నీ పేరేమిటీ?"

"అదంతా నీకనవసరం. మర్యాదగా నడు అవతలకి" కోపంతో యువతికళ్లు మెరిసినయ్. ముఖం జేవురించింది. ఇంత అందం ఆమెలోవుందని ఇదివరకు హాన్స్ గుర్తించలేదు. బస్తీయువతుల నాజూకూ, విలాసం ఆమెకి శోభనిస్తున్నయ్. ఆమె పంతులమ్మ అన్నమాట గుర్తుకొచ్చింది. అందుకే కాస్సేపు ఉడికించాలనిపించింది. వేళ్ళతో ఉంగరాలజుట్టు సవరించుకుంటూ, మీ అమ్మ నాన్న లేరా?" అన్నాడు.

"పొలంలో వున్నారు."

"అయితే-నాకు భలే ఆకలిగావుంది. కొంచెం ఏమన్నా తినటానికీ తాగటానికీ ఇస్తావా? ఊరికే వద్దులే. డబ్బిస్తాలే"

"ఇంట్లో ఏమీ లేదు. ఉన్నది మాకేచాలదు. మా గుఱ్ఱాలూ, ఆవులూ, కోళ్లూ అన్నీ మీరేగా గుంజుకుపోయిందీ?" అంది కోపంగా.

"అన్నిటికీ డబ్బు ఇచ్చే తీసుకున్నాంగా ?"

"ఏం చేసుకుంటాం పాడుకాగితాలు ? నూరుకు తాగుతామా ? తిండి లేకపోయాక డబ్బు వుండి ఏదుకు ?" అంటుంటే కళ్ళలో నీళ్ళు తొణికినయ్.

"ఆకలేస్తోందా ?" అని ఆదుర్దాగా అడిగాడు హాన్స్.

"లేదు. ఏదో వొకటి తిని కాలం వెళ్ళదీస్తాం ఎల్లాగో బతక లేకపోతామా??"

"నా మాట విను. నేను నువ్వనుకునేటంత చెడ్డవాణ్ని కాను. మాకు తినటానికీ తాగటానికీ కొల్లలుగా దొరుకుతోంది. ఈ మాటు చాలామంచి తినుబండారాలు తెస్తాను. ఏం ?"

"ఎవరిక్కావాలి నీ కానుకలు ? ఫో. నేను మాడిచస్తాను కాని ప్రాణంవుండగా నువ్వు తెచ్చే వాటిని వేలు వేసిముట్టను"

"అల్లాగే. చూద్దాంగా" అని నవ్వుతూ గుడ్ బై అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

పదిరోజుల తరవాత జర్మన్ సైనికుడు హాన్స్ మళ్ళీ ఆవూరికి వెళ్ళటానికి వీలు కలిగింది. మునుపటి లాగే దభాలున ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు. ఈసారి ఆ యువతి తల్లిదండ్రు లిద్దరూ ఇంట్లో నేవున్నారు. తండ్రి బల్లముందు కూచున్నాడు. తల్లి పొయ్యిమీద ఏదో వండుతోంది. వాళ్ళిద్దరూ సైనికుడికేసి ఒక్కసారిచూసి మెదలకుండా వూరుకున్నారు. వాళ్లు ఇంట్లోలే నప్పుడు తను వచ్చివెళ్ళిన సంగతి కూతురు చెప్పేవుంటుంది. కళ్లు అప్పగించిచూస్తారే కాని ఒకళ్లూ నోరువిప్పరు.

చివరికి హాన్స్ "నేనొక మంచి కానుక తెచ్చాను" అంటూ పొట్లంవిప్పాడు. తేలికగా దొరకని తినుబండారాలు, ఖరీదుమండిపోయే పానీయాలు. వాటికేసిచూడగానే ముసలమ్మ నోరూరింది. కళ్ళలో ఇవన్నీ ఎప్పుడు అమాంతం తినేస్తానా అనే ఆత్రం మెరిసింది. సైనికుడు తన తెలివికి పొంగిపోయాడు. ముసలాడు మాత్రం వాటికేసి కోపంగా ఓర చూపులు విసురుతున్నాడు.

"ఆ రోజు నేను కొంచం దురుసుగా ప్రవర్తించినందుకు మన్నించాలి. మెదలకుండా వూరుకుంటే, మీరిద్దరూ అడ్డంరాకుండావుంటే నాకంత కోపం వచ్చేదికాదు. అంటూ సైనికుడు రాజీకి దిగుతుండగా యువతి ఎక్కణ్నుంచో ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది.

"ఎందుకొచ్చావ్ మళ్ళీ ? ఏమిటివన్నీ ?" అంటూ బల్లమీది పదార్థాన్నిటి నీ ఒక్కతోపుతోసి "తీసుకుఫో. వెళ్లు అవతలికి" అని అవన్నీ సైనికుడి మొహాన పారేసింది.

"అమ్మాయ్ ! నీకేమైనా మతిపోయిందా ?" అంటూ తల్లి అడ్డంవచ్చింది. కిందపడ్డ పదార్థాలన్నిటినీ పోగుచేసింది.

"ఈ కానుక లేమీ నాకక్కర్లేదు" అంది యువతి తీవ్రంగా.

"నీ కక్కర్లేకపోతే పోనీ. ముసలాళ్ళకయినా పనికివస్తయ్ కదా" అన్నాడు నవ్వుతూ.

తల్లి తినుబండారలన్నీ పోగుచేసి ఆప్యాయంగా గుండెలకి అదుముకుంది. తిండిదొరకని యుద్ధకాలంలో వాటి విలువ అమూల్యం. ముసలమ్మ ఆ పొట్లాలని కళ్ళకద్దుకుంది. ఈ దృశ్యం చూసి యువతి భగ్గుమండి తొణికేకన్నీళ్ళతో "ఎంత సిగ్గుచేటు !" అని అరిచింది.

"అరుదైన సరుకులు కానుకగా తేస్తే అందుకొటానికి సంకోచం దేనికీ ?" అంటూ కుర్చీలో కూలబడి సిగరెట్ వెలిగించాడు. మిగతా పెట్టెని ముసలాడికి అందించాడు. కొంచెం తటపటాయించి, తమాయించుకోలేక ఒకటి తీసివెలిగించి పెట్టె సైనికుడికి తిరిగి ఇవ్వబోయాడు. "అక్కర్లేదు. వుండనీ. నాకు బోలెడు దొరుకుతయ్." అంటూ గట్టిగా పీల్చి ఒక పొగమబ్బుని ముక్కుల్లోంచి వొదిలాడు. "జరిగిందేదో జరిగింది, ఇకముందు మనం మంచిగా ఎందుకుండకూడదూ ? నేనీ వూళ్లో చాలా రోజులుంటాను. అప్పుడప్పుడువచ్చి చూసిపోతాను. మంచి తినుబండారాలు తెచ్చిపెడతాను. నేనంటే భయం దేనికి ? ఆ రోజు తొందరపడ్డాను. కాని ఇకముందు మీ అమ్మాయినీ మిమ్మల్నీ ఎంతో గౌరవంగా చూసుకుంటాను. నన్ను కూడా మీరు స్నేహంగా చూడకూడదా ? నేను స్వభావంలో చెడ్డవాణ్ని కాను. యుద్ధంలో ఇల్లాంటివి జరుగుతునే

వుంటయ్. మీ అమ్మాయి స్నేహాన్ని నేను మనసారా కోరుతున్నాను" అని ముగించాడు హాన్స్.

"మా ఇంటికి నువ్వెందుకు రావటం? మా దారిన మమ్మల్ని బతకనీ. వెళ్లు" అంది యువతి కోపంగా.

ఎందుకో అతనికే తెలియదు. శత్రువులమధ్య చిక్కుకున్న హాన్స్ మానవహృదయం మధురమైన మైత్రికోసం పలవరిస్తోంది. ఈ యువతి పేరు ఏనెట్. పెద్ద రూపసి అని ఆమెని కోరటంలేదు. తనలాగా నీలిరంగు కళ్లూ, ఒడ్డూ పొడుగూ, బలమూ వున్న స్త్రీలనే అతను ఇన్నాళ్లూ ఆరాధించాడు. కాని ఈ యువతి ఏనెట్‌లో ఏదో మాటలకి అందని ఆకర్షణ కనిపించి అతన్ని ముగ్ధుణ్ని చేస్తోంది. ఆ యింటికి మళ్ళీమళ్ళీ వెళ్లాలని మనస్సుకి ఎందుకు అనిపిస్తున్నదో చెప్పలేకపోయాడు. ఏనెట్ కేసి తిరిగి తిరిగి చూస్తూ హాన్స్ వెళ్ళిపోయాడు.

తను కానుకగా ఇచ్చివచ్చిన పదార్థాలు ముసలాళ్ళిద్దరూ ఊడేసివుంటారు. అనుమానంలేదు. కాని ఏనెట్ కూడా తింటుందా? తేరగావచ్చేవి జారవిడుచుకుంటారా ఎవరైనా? పైగా యుద్ధంలో ఫ్రెంచి జాతికి వెన్నెముక విరిగింది. తనమీది కోపం వల్ల నోరూరించే పదార్థాలని తినకుండా వుండగల నిబ్బరం వుందా ఆ యువతిలో? ఎప్పుడూ ఆ యువతి మీదే మనస్సంతా. ఇదివరకెవరూ తనని ఇంతగా ద్వేషించలేదు. స్త్రీలు తనకోసం పడి వచ్చేవారు. కోరిన స్త్రీ తనచేత చిక్కేదాకా వదిలే ఘటం కాదు హాన్స్. కాని ఈ యువతిలో కరుడు కట్టినద్వేషం అతనికో కొత్త అనుభవం ఇస్తోంది. ఆమగువ మనసులో ఈ పగలోంచి హఠాత్తుగా మమత అంకురిస్తే ఎంత బాగుండును అనుకుంటున్నాడు.

చాలా రోజులకి మళ్ళీ అటుకేసివెళ్ళే వీలు దొరికింది. మునపటికంటే అరుదైన, ఖరీదైన వస్తువులు మూటకట్టుకు తీసికెళ్లాడు. తండ్రీకూతురూ పొలంలోవున్నారు. ముసలమ్మ ఒక్కత్తే ఇంట్లో వుంది. అతని చేతులో మూటచూడగానే ముసలమ్మ మురిసిపోయింది. హాన్స్ చేతులోంచి అందుకుని వొణుకుతున్న చేతుల్తో మూట విప్పుతోంది. అతను తెచ్చిన అమూల్య వస్తువులు చూస్తుంటే ఆనందంతో కళ్లు తడసిపోతున్నయ్. "కూచో హాన్స్! ఎంతమంచివాడివోయ్!" అంది ముసలమ్మ.

"ఇంతమాత్రానికేనా?" అంటూ కూచున్నాడు. ముసలమ్మ కిటికీలోంచి కూతురు వస్తోందేమోనని చూసింది. రావటంలేదని గ్రహించి ఒక గ్లాసునిండా మంచి బ్రాందీనింపి "తాగనాయనా" అని ఆప్యాయంగా అందించింది.

తిండిమీది మక్కువవల్ల ముసలమ్మ తనని మంచిచేసుకోవాలని ప్రయత్నించటం హాన్స్ గ్రహించాడు. కూతురుచూసి ఏమంటుందో అని బెరుకుగా వుంది ఆమెకి.

"మొన్న నేను తెచ్చినవి నచ్చినయ్యా?"

"అద్భుతంగా వున్నయ్. జన్మలో మరవగలనా వాటి రుచి"

"అయితే ఈసారి ఇంకా మంచిసరుకులు తెస్తాను. మీ అమ్మాయికికూడా నచ్చినయ్యా?"

"పిచ్చిపిల్ల! అది వేలువేసి ముట్టలేదు. తిండి లేక, మాడి చావనైనాచస్తాను కాని ఈ పదార్థాలు ముట్టుకోనని పట్టుపట్టింది"

"తెలివి తక్కువ. మూర్ఖం" అన్నాడు హాన్స్.

"నేనూ అదే అన్నాను. ఇల్లాంటి అరుదైన పదార్థాలు తినకుండా నోరు బిగించుకోటం ఒట్టి వెర్రితనం" అంది తల్లి.

"నిజం. నిజం. ఈసారి ఇంకా మంచివి తెస్తాను" అంటూ లేచాడు హాన్స్.

తరవాత రాకపోకలు ఇంకా తరుచుగా సాగినయ్. హాన్స్ వచ్చినప్పుడల్లా ఏదో తెస్తునే వుంటాడు. ఆవేళ ముసలి దంపతులకి పండగ. కాని యువతిలో మార్పేమీ లేదు. లోపల పగసెగలు రగులుతునేవుంది. ఏనెట్‌ని ప్రసన్నం చేసుకోవాలని ఎన్ని ఎత్తులు ఎత్తినా, పాచికలు వేసినా ఫలితం కనబడలేదు. తనమీద ప్రీతి కలగకపోగా రోజులు గడిచిన కొద్దీ ఏనెట్‌కి రోత ఎక్కువవుతోందని హాన్స్ తెలుసుకున్నాడు. అతన్ని తృణప్రాయంగా చూస్తున్నది. ఆమె ప్రవర్తనకి ఒక్కొక్కప్పుడు ఉడికిపోయేవాడు. ఆ కోపంలో ఏనెట్‌ని చంపేసెయ్యాలనిపించేది. ఎందుకో తనంటే అంతరోత, అంత అంతులేని ద్వేషం?

ఒకరోజున వెళ్ళేసరికి యువతి ఒంటరిగా ఇంట్లో కనిపించింది. హాన్స్ రాగానే లేచి వెళ్ళిపోబోయింది. దారికి అడ్డంగా నిలబడి "ఎక్కడికి? ఆగు. నీతో మాట్లాడాలి" అన్నాడు హాన్స్.

"ఏమిటి మాట్లాడాలి. నేను అబలని. అసహాయస్థితిలో వున్నాను."

"బెదిరిపోకు. మరేం లేదు. నేనింకా కొన్నాళ్ళు ఈవూళ్లోవుంటాను. ముందు ముందు ఇంకా గడ్డుకాలం వస్తుంది మీకు. నేను సాయపడతాను. మీ అమ్మమగాడు నన్నెంత ఆదరంగా చూస్తున్నదో? మీనాన్న ఆనాటి దెబ్బమరిచిపోయి ఎంత స్నేహంగావుంటున్నాడో? మరి నీకొక్కత్తెకే ఎందుకింత పగ నామీద? ఎన్నాళ్ళకీ నీ మనస్సుమారదేం?" అని బతిమాలుకుంటున్న కంఠంతో అడిగాడు.

"కారణం చెప్పనా?" అంటూ తొణికే కన్నీళ్ళతో గౌను మడతల్లో ఎదుగుతున్న పొట్టకేసి చేతుల్తో చూపించింది. పాలిన చెక్కిళ్ళమీద కన్నీరు జారింది.

హాన్స్ తలతిరిగిపోయింది. తన కళ్ళని తను నమ్మలేకపోయాడు. ఒక అపూర్వమైన ఆనందానుభవంలో మనస్సు సుడితిరిగిపోయింది. "నిజంగానా? తల్లివికాబోతున్నావా?" అన్నాడు కందుతున్న ముఖంతో. ఏనెట్ కుర్చీలో చతికిలపడి చేతులతో ముఖందాచుకుంటూ గుండెబద్దలైపోయేట్లు వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది.

హాన్స్ ఒక అడుగు ముందుకివేసి ఆమెని కౌగిట్లోకి తీసుకోవాలనుకున్నాడు. మెరుపులాగా చరాలునలేచి అతన్ని ఒక్క తోపుతోసి "నన్ను తాకకు. వెళ్ళిపో. వెళ్ళు. చేసింది చాలదా? నడూ బైటికి" అంటూగదిలోంచి దూసుకుపోయింది.

ఒక్కడే అక్కడ కూలబడిపోయాడు. కదలేకపోయాడు. దారిపొడుగునా, బసలోనూ అదే ఆలోచన. చేతుల్లో ముఖం దాచుకుంటూ దీనంగా ఏడ్చినప్పటి ఆమె రూపం మనస్సులో హత్తుకుపోయింది. ఆమె లావెక్కిన నడుమూ, పాలిన చెక్కిళ్లూ, బరువెక్కిన నడకా కళ్ళలో మెదులుతున్నయ్.

ఆ ఎదిగే పొట్టలో తన శిశువే మెదులుతోంది. మెదడులో తుపాకి పేలినట్లుగా అయింది. అవును. ఏనెట్‌ని తనకి తెలియకుండా ప్రేమిస్తున్నాడు. ఆమె ద్వేషంతోపాటు తన ప్రేమ పెరిగిపోతోంది. అందుకే తన హృదయంలో ఏదో తీరనిబాధ, తీయని బాధ. అందచందాలు అట్టే లేకపోయినా ఎందుకో ఆమెమీద తనకింత మక్కువ? ఆమెని తన చేతుల్లోకి తీసుకోవాలని, తన మాటల్తో లాలించాలని, కన్నీళ్ళతో బరువెక్కిన ఆరెప్పలమీద మెత్తని ముద్దులు కురిపించాలని ఆరాటపడుతోంది అతని హృదయం. ఆమె అందమైన కళ్ళలో ఒక్కసారి ప్రసన్నదరహాసం మెరిసిపోతే తన ఆవేదన అంతా పటాపంచలు కాదూ?

ఒకరోజున రోడ్డుమీద ముసలమ్మ కనిపించింది. కట్టెలమోపు తీసుకుపోతోంది. పక్కగా వచ్చి మోటార్ సైకిల్ ఆపాడు. ముసలమ్మ ఉలిక్కిపడి, హాన్స్‌నిచూసి ఆగింది.

"ఆ సంగతి నాకు తెలిసింది" అన్నాడు మెల్లిగా.

ముసలమ్మ విస్తుపోతూ "నిజంగానా? నీకు తెలియకూడదని పట్టుదల" అంది.

"ఏనెట్ తనే చెప్పింది."

"నువ్వేగా ఈ ముప్పు తెచ్చిపెట్టింది!"

"ఇంతకిముందే ఎందుకు చెప్పలేదూ?"

"ఏం లాభంచెప్పి? సరేకాని ఈ మాటువచ్చేప్పుడు కాసిని కుట్టుకు సేసూదులు తెచ్చిపెడతావా? ఈ యుద్ధంలో అన్నిటికీకరువే" అంది ముసలమ్మ.

"ఓ అల్లాగే. రేపే తెస్తాను. ఆదివారం మాకు ఖాళీ" అంటూ వెళ్లిపోయాడు.

చీకటి పడుతున్నది. ఎప్పటికంటే పెద్దమూట పట్టుకుని హాన్స్ లోపలికి వచ్చాడు. ముసలాయన ఏదో పాతపత్రిక తిరగేస్తున్నాడు. ముసలమ్మ వంటచేస్తోంది. ఏనెట్ ఏదో అల్లుతోంది. "ఇదిగో మీకు కావల్సినవన్నీ తెచ్చాను, మంచి సూదులూ, పూలూ. తాగటానికి షాంపేన్‌కూడా తెచ్చాను" అన్నాడు హాన్స్.

"నాకేమీ అక్కర్లేదు" అంది ఆమె.

"ఏం ఎందుకనీ? మన పాపాయికి బుల్లి మేజోళ్ళు అల్లరాదూ?"

"నిజమే నే" అని దీర్ఘాలుతీస్తూ తల్లి షాంపేన్ సీసాకేసి రెప్పవాల్చకుండా చూసింది.

"మాటలో ఏముందో చెప్పవా? ఏం చెప్పాలో తెలియకుండావుంది" అని ఆమెకేసి తిరిగి "ఆ రోజు నేనుచేసిన పనికి సిగ్గుపడుతున్నాను. అది పూర్తిగా నా తప్పుకాదు. పరిస్థితులన్నీ అల్లా తోసుకొచ్చినయ్. నన్ను క్షమించవూ?" అని దీనంగా అడిగాడు హాన్స్.

కోపంతో ఒక్కసారి చురచుర చూసింది. అతనికేసి. "అసంభవం. నాజోలికి రాబోకు. నన్ను సర్వనాశనంచేసింది చాలదా? నాదారిన నన్ను బతక నివ్వరాదా?"

"నేనేం అపకారం చేశానూ? తండ్రి కాబోతున్నానని నాకెంతో గర్వంగావుంది. ఆ సంగతి విన్నప్పట్నుంచీ నాలో ఏదో గొప్ప మార్పువచ్చేసింది."

"గర్వంట. సిగ్గులేకపోతే సరీ మొహానికి!" అని క్రూరంగా అంది.

"మన పాపాయిని భద్రంగా కాపాడు."

"నీకు నోరెల్లావస్తోంది ఇల్లా మాట్లాడటానికి?"

"నిజంచెబుతున్నాను. నామాటవిను. నా మనస్సంతా నీతోనే నిండిపోయింది. ఆరు నెలల్లో యుద్ధం ఆఖరవుతుంది. అప్పుడు నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాను"

"నువ్వా? నన్నా?" అని ఆశ్చర్యంగా అరిచింది ఆమె.

"అవును. నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను."

"ప్రేమ...ప్రేమ" అంటూ బిగ్గరగా వికటంగా నవ్వటం మొదలుపెట్టింది. కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు జలజల రాలుతున్నాయ్. తల్లి ఇది విని గబగబా వచ్చి "ఏంలేదు. దానికి మధ్యమధ్య ఇల్లా హిస్టీరియా వొస్తూవుంటుంది" అని సర్ది చెప్పింది.

క్షణంలో ఆమె తెప్పరిల్లి, సంబాళించుకోగలిగింది.

"మన పెళ్ళి నిశ్చయం చేసుకోటానికే షాంపేన్ సీసా తెచ్చాను" అన్నాడు హాన్స్ జర్మన్ భాషలో "నువ్వు తల్లివి కాబోతున్నావని వినేదాకా నీ మీద నాకున్న ప్రేమని గుర్తించలేకపోయాను. ఆ నిమిషంలో గ్రహించకలిగాను. మొదటినించీ నిన్ను నేను గాఢంగా ప్రేమిస్తునే వున్నాను"

"ఏమిటే అతననేదీ?" అంది తల్లి. "ఏదో చెత్త వాగుతున్నాడు" అంది ఏనెట్.

ముసలాళ్ళిద్దరూ వినాలని ఫ్రెంచిభాషలో అందుకున్నాడు హాన్స్ "మాకూ ఇల్లూ వాకిలి, పొలం తోటా వున్నయ్. నాభార్యవైతే నీకే కొరతావుండదు. మా ఇంట్లో టెలిఫోనూ, రేడియో, కారూ వున్నయ్, నేను బికారినికాను. మా నాన్నకి చుట్టుపక్కల బోలెడు పలుకుబడి."

"నా సుఖానికేం?" అంది వెటకారంగా.

తండ్రి నోరు విప్పాడు. "ఈయుద్ధం మాఒక్క కొడుకునీ పొట్టన పెట్టుకుంది. అమ్మాయితప్ప మాకెవరున్నారు? దాన్ని నిమిషంకూడా విడిచివుండలేం" "మీరల్లా అంటారని నాకు తెలుసు, పోనీ నేనే ఇక్కడవుండిపోతే?" ఏనెట్ అతనికేసి నిప్పులు చెరిగే చూపు విసిరింది.

"నిజమేనా నీ మాటలు?" అంది ముసలమ్మ.

"నిజం మా తమ్ముడు ఇంటిదగ్గర పెద్దవాళ్ళని కనిపెట్టుకుని వుంటాడు. నేనిక్కడే వుండిపోతాను. ఈ దేశం వొదల బుద్ధికావటంలేదు. నా బలమూ తెలివీ ధారపోసి మీ పొలంలో బంగారం పండిస్తాను. నాలాటి పడుచువాళ్లు పూనుకుంటే సుక్షేత్రంగా మారుతుంది మీబీడు." ముసలిదంపతులు ఒకళ్ళ మొహం ఒకరు చూసుకుంటున్నారు. వాళ్ళు పొలంలో హలంపట్టే బలంకల యువకుడికోసమే కలవరిస్తున్నారు! కొడుకుపోయిన దగ్గిర్నుంచీ వాళ్ళకి ఇక్కే దినులు. ఇటువంటి అల్లుడు దొరకటం వాళ్ళకి వరప్రసాదం. "అయితే బాగా ఆలోచించుకో తల్లీ! కుర్రాడు బుద్ధిమంతుడు" అంది ముసలమ్మ.

"నువ్వు మాట్లాడబోకు" అని గట్టిగా అరచింది ఏనెట్. అతనికేసి తిరిగి "నేనిదివరకే ఇంకో యువకుణ్ణి ప్రేమించాను. పెళ్ళికూడా నిశ్చయమయింది. అతను యుద్ధంనించి తిరిగిరాగానే మా

పెళ్ళి. నీకున్న బలం, అందం అతనికి లేవు. కాని అతని మొహంలో మెరిసే తెలివితేటలూ, అతని ప్రతి కదలికలో తొంగిచూసే సంస్కారం నేను ఆరాధిస్తున్నాను. జంతువును నేనెన్నడూ మెచ్చుకోలేను. నేనతన్నే మనసారా ప్రేమిస్తున్నాను" అని నిబ్బరంగా అనేసింది.

అతని మొహంమీద నల్లటినీడ పాకింది. "ఇప్పుడెక్కడున్నాడు?" "ఇంకెక్కడా? మీ జర్మనీలో బందీగావున్నాడు. నువ్విక్కడ తెగ మెక్కి బలుస్తుంటే అతనక్కడ ఆకలికి చిక్కి శల్యమై పోతున్నాడు. ఎన్నిసార్లు చెప్పాలినీకు? ఇంత మూర్ఖం ఏమిటి? నేను నిన్ను ఎంతగా ద్వేషిస్తున్నానో ఇంకా తెలుసుకోలేవా? క్షమించటం అసంభవం. నిన్ను ప్రేమించటం కలలోమాట" అని కొంచెం ఆగింది. ముఖం దుఃఖంతో వివర్ణమయిపోయింది. "అతను నన్ను క్షమిస్తాడనే నమ్మకముంది నాకు. కాని నువ్వు ఎరచూపిన కానుకల వలలోపడి లొంగిపోయాననుకుంటాడేమోనని నాగుండెమండిపోతోంది. దుబ్బుజుట్టూ, ఒడ్డూ, పొడుగూ, నీలపుకళ్లూ అన్నివిధాలా నన్ను గుర్తుకి తెచ్చే నీ శిశువుమూలాన మాజీవితం ఎంత దుర్భరం అవుతుందో? భగవంతుడా! ఎందుకు నాకీబాధలు?" అంటూ వంటింట్లోంచి బైటికి వెళ్ళిపోయింది. ముగ్గురూ కొంచెంసేపు మౌనంగా కూచుండిపోయారు. హాన్స్ విచారంగా షాంపేన్ సీసాకేసిచూశాడు. నిరాశతో ఉసూరుమంటూ లేచాడు. సాగనంపటానికి ముసలమ్మకూడా లేచింది, గడపదాటుతుంటే మెల్లిగా "నిజంగా అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుంటావా?" అని అడిగింది.

"అక్షరాలా నిజం. నేను గాఢంగా ప్రేమించాను"

"నువ్వు ఇక్కడ వుండిపోవటం నిజమేనా?"

"మాట ఇస్తున్నాను."

"అయితే ఇవంతా నీదేనాయనా! ముసలాయన ఉన్నన్నాళ్ళు ఉండరు కదా! అం యేమిటో! దానికెంతతోస్తే అంతే, ఆ కుర్రాడు మా కెవ్వరికీ ఇష్టంలేదు. మా అబ్బాయివుండగా దానిమాటకి అడ్డుచెప్పనివ్వలేదు. ఇష్టంలేకపోయినా తల ఆడించాం. ఇప్పుడంతా తారుమారయిపోయింది."

"సొంతపొలం అమ్ముకోటం అంటే ప్రాణం పోయినట్లే అనిపిస్తుంది."

"నిజం చెప్పావు నాయనా! మళ్ళీ దబ్బున రా" అని అతని వీపుమీద చెయ్యివేసి వీడ్కోలు చెప్పింది.

ముసలాళ్ళు తన పక్షమే మొగ్గుతున్నారు. కాని ఆమె ఇంకో మనిషిని ప్రేమించటమే చెడ్డ చిక్కు అయిపోయింది. అయినా అతను ప్రస్తుతం ఖైదీ. అతను విడుదలైరాకముందే ఆమెకి పురుడు రావచ్చు. శిశువుకలిగాక ఆమెలో ఏం మార్పు వస్తుందో ఎవరు చెప్పగలరు? అదొక్కటే అతని ఆశ. కాలానికే వొదిలిపెడదామనుకున్నాడు ఈ సమస్య. తేలేదాకా ఓపిక పట్టాలి. దారిపొడుగునా ఆమె సంస్కారాన్ని పొగడుకుంటూ తనని తనుతిట్టుకున్నాడు. కొరడా దెబ్బల్లాటి ఆమె మాటలవల్ల బాధతోపాటు ఎందుకో అతనికి ఆనందంకూడా కలిగింది.

వారాలు గిర్రున తిరుగుతున్నయ్. పై అధికారి చాలామంచివాడు. సైనికులని ఊపిరిసలపకుండా పనిచేయించే రకంకాదు. జర్మన్ విమానాలు ఇంగ్లండు దేశాన్ని ధ్వంసంచేస్తున్నయ్యనీ, విర్రవీగే బ్రిటీషు ఓడలు జర్మన్ జలాంతర్గాముల ధాటికి తట్టుకోలేక ఒకటి తరవాత ఒకటి పుటుక్కున మునిగిపోతున్నయ్యనీ, కొద్దిరోజుల్లో యుద్ధం అంతమైపోతుందనీ వార్తలు వస్తున్నయ్. వసంతకాలంవచ్చేసరికి జర్మన్ సైనికులు జగత్తంతటికీ అధిపతులౌతారనే విశ్వాసం నిషాలాగా తలకెక్కుతోంది. హాన్స్ తండ్రికి ఉత్తరం రాశాడు. తను ఒక ఫ్రెంచి యువతిని పెళ్లాడదలుచుకున్నాననీ, తన వాటాకివచ్చే ఆస్తి తమ్ముడికి అమ్మేస్తాననీ, తను ఫ్రాన్సులో నేవుండిపోవాలనుకుంటున్నాననీ రాశాడు. క్రమంగా ఏనెట్ తండ్రికూడా హాన్స్‌మీద మంచి గురికుదిరింది. కొత్త యంత్రాల సాయంతో పొలాన్ని బాగుచేసే విషయం ఇద్దరూ చాలాసేపు మాట్లాడుకునేవాళ్ళు. ముసలమ్మ అతన్ని ఆప్యాయంగా ఆదరిస్తూ విందులకి ఆహ్వానిస్తోంది. కాబోయే అల్లుడనే చొరవకొద్దీ అతనికి జీన్ అనే ముద్దుపేరు పెట్టి పిలుస్తోంది ముసలమ్మ.

కాని ఆమెలోమటుకు పీసంకూడా మార్పు లేదు. ఆమెలోరోత, ద్వేషం, ఏవగింపూ రోజు రోజూ పెరిగిపోతున్నయ్. అతన్ని నోటితో ఎన్నడూ పలకరించదు. అత నేదైనా అడిగితే ముభావంగా ముక్తసరిగా రెండు ముక్కలు మాటాడి గదిలోంచి వెళ్ళిపోతుంది. ఆమె ముఖంలో గంభీరసౌందర్యం నానాటికీ మెరిసిపోతోంది. నెలలునిండిన ఆమె రూపంలో హుందాతనంతోకూడిన కొత్త సోయగాన్ని చూస్తూ హాన్స పరవశుడవుతున్నాడు.

ఒకరోజున తొందరగా హాన్స మోటార్ సైకిలు మీదపోతున్నాడు. ముసలమ్మ చెయ్యి ఊపిపిలిచింది. ఆగాడు. "ఏమిటి సంగతి?" అని ఆత్రంగా అడిగాడు.

"అతను చనిపోయినట్లు కబురు తెలిసింది"

"ఎవరూ ?" "అతనే అమ్మాయి ప్రేమించిన బడిపంతులు"

ఒక్కసారి హాన్స హృదయం ఎగిరిగంతు వేసింది. ఇంకేం ? ఇక తనదారిలో అడ్డంకులు లేవు. ఇక తన కోరిక నెరవేరి తీరుతుంది అనుకున్నాడు.

"ఏనెట్ చాలా దిగులుపడుతోందా ?"

"లేదు. కన్నీటి చుక్కయినా రాల్చలేదు. పోనీ పాపం అని నేను ఓదార్చబోతే కరిచేట్లుగా మీదికొచ్చింది. ఇవాళనువ్వు కంట పడితే నీప్రాణం తీసేస్తుంది"

"అతని చావుకి నేను బాధ్యుణ్ణా ? నామీద కోపం ఎందుకూ ? నేనేంచేశానూ ?"

"యుద్ధ ఖైదీల శిబిరంలో తిరుగుబాటు రేగిందట. ఖైదీలకి తిండిపెట్టక మాడిస్తే తిరగబడ్డారుట. చివరికి నాయకుల్ని కాల్చి చంపేశారుట. అందులో అతనూ వున్నాడుట."

హాన్స మౌనంగా విన్నాడు. "కొన్నాళ్ళపాటు దాని కంటపడకు, కొంచెం ఈ దెబ్బనించి తేరుకోనివ్వు. అన్ని విషయాలూ నెమ్మదిగా దానితో మాట్లాడుతాను. నేను రాసిన ఉత్తరం చూసుకున్నాక ఇంటికి వద్దువుగానిలే. తొందరపడితే అసలుకేమోసం" అంది ముసలమ్మ.

"తప్పక రాస్తావుకదూ ?" "ఎందుకు రాయనూ ? మా ఇద్దరికీ ఈ సంబంధం ఇష్టమే. ఈ పరిస్థితుల్లో నీకంటే మంచి వరుడెక్కడ దొరుకుతాడు ? అందులో, కొద్ది రోజుల్లోనే పాపాయి కూడా వస్తుంటే !"

"మగపిల్లాడు కావాలని కోరుతున్నాను" అన్నాడు హాన్స.

'మేమూ అల్లాగే అనకుంటున్నాం' అని నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది ముసలమ్మ.

* * *

పదిరోజులు గడిచి పోయినయ్. ముసలి దంపతులుకూడబలుక్కున్నారు. భోజనాలముందు తల్లి జంకుతూ ఇల్లా అంది "మొన్న ఉత్తరం రాశాను. జీన్ రేపొస్తాడు."

"ముందుగా చెప్పావు. సంతోషం. గదిలోంచి బైటికిరానేరాను" అంది ఏనెట్ కోపంగా.

"ఈ వెర్రిమాటలిక కట్టిపెట్టు. పరిస్థితులని బట్టి మారకపోతే ఎల్లాగే తల్లీ ? అతనెల్లాగో పోనే పోయాడు. జీన్నువ్వంటే ప్రాణంవిడుస్తున్నాడు. మనిషేమైనా అందవికారా ? ఏ పడుచుదైనా ఎగిరిగంతేసి చేసుకుంటుంది. అతను అండగావుండి మన పొలం బాగుచేసి బంగారం పండిస్తాడు. ఎంతసేపూ గడిచిపోయినవే తవ్వుకుంటే, పాత సంగతులే పట్టుకు వేళ్లాడితే, ఎల్లాచెప్పూ ?" అని తల్లి నచ్చజెప్పబోయింది.

"అనవసరంగా ఎందుకమ్మా నీకీ కంఠశోష ? నా పొట్ట నేను పోసుకోగలను. అతను నా ప్రబల శత్రువు. అతన్ని ఎల్లా పెళ్లాడమంటావు ? అతని పొగరుమాస్తే నాకు అరికాలిమంట నెత్తికొస్తుంది. అతన్ని చంపినా నాకసితీరదు. నన్నెల్లా బాధించాడో అల్లా బాధిస్తాను. నాగుండెల్లో ఎటువంటి గాయం చేశాడో అతని గుండెల్లోనూ అంతటి గాయాన్ని చేస్తేకాని నామంట చల్లారదు" అని ఉద్రేకంగా అరిచింది.

"ఎందుకమ్మా అల్లా ఆవేశం తెచ్చుకుంటావు? నిదానంగా ఆలోచించు" అని తండ్రి అందుకున్నాడు.

"జీన్మీద ఎందుకే నీకింత కోపం ? ఆ రోజు నిన్ను బలాత్కారంచేశాడే అనుకో. అప్పుడు నిషాలోవున్నాడు. అడ్డంవెడితే మీ నాన్నని

కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకి నెత్తురువరదలుకట్టింది. కాని ఆయన అవన్నీ మరచిపోలే? అతనంటే ఆయన కిప్పుడు ఎంత ప్రేమనుకున్నావ్ ?"

"ఆ సంఘటనని నేనెప్పుడో మరిచిపోయాను. కుర్రాడికేం? నిక్షేపంలాటి సంబంధం!" అని తాళం వేశాడు తండ్రి.

"అంతగొప్పశక్తి నాదగ్గర లేదు. అవమానాలని అంత తేలిగ్గా మరచిపోవటం నీదగ్గరే నేర్చుకోవాలి" అని చురక వేసింది కూతురు వెటకారంగా నవ్వుతూ.

"ఎవరైనా నవ్విపోతారు, ఊరుకో. చేసిన తప్పు దిద్దుకున్నాడుగా పాపం. మనకోసం ఎన్నెన్ని కొని తెచ్చాడు! మీ నాన్నకి ఎన్ని సిగరెట్లు తెచ్చి పెట్టాడు. అతను ఆదుకోకపోతే ఈపాటకి మలమల మాడిపోయేవాళ్ళమే!" అని తల్లి మళ్ళీ హాన్స్‌ని వెనకేసుకొస్తూ అన్నది.

"నీకు అభిమానమనేది లేశమైనా వుంటే అవన్నీ అతని మొహాన వేసి కొట్టేదానివి" అంది కూతురు.

"పెద్ద చెప్పొచ్చావులే కబుర్లు. నువ్వూ తిన్నావుగా"

"లేదు. లేదు."

"మనింట్లోవున్న సరుకులన్నీ అతను తెచ్చినవేగా. అందరితోపాటు నువ్వూ అవే నీకు తెలియకుండా తిన్నావు"

"తిన్నది నేనుకాదు. నాలోవున్న రాక్షసుడు తిన్నాడు. ఎంత తిన్నా తీరని ఆకలితో తిన్నాడువాడు" అంది తడిసిన కళ్ళతో.

"అదంతా నాకెందుకూ? నువ్వూ తిన్నావా లేదా?"

"సిగ్గుతో సగంచచ్చి, ఏడుస్తూ విధిలేక తిన్నాను. ముందు విమానాలతో, టాంకులతో మన బలాన్ని నాశనంచేశారు. బానిసలమైనాక ఆకలి చిచ్చుతో మన ఆత్మల్నికూడా ధ్వంసం చేస్తున్నారు."

"ఉద్రేకపడి లాభమేమిటి చెప్పూ? చదువుకున్న దానివి. అన్నీ తెలిసినదానివి. గతాన్ని మరిచిపోవాలి. పరిస్థితులనిబట్టి నడుచుకోవాలి." అని తల్లి చేసిన హితబోధ వినికూడా వీనెట్ నిమ్మకి నీరెత్తినట్లు కూచుంది.

*　　*　　*

మర్నాడు హాన్స్‌వచ్చాడు. ముందుకూడ బలుక్కున్న ప్రకారం ముసళ్ళిద్దరూ ఏదో వంక చెప్పి ఆ సమయానికి ఇంట్లోలేకుండా ఎక్కడికో వెళ్లారు.

అతనికేసి మౌనంగా చూసింది ఆమె.

"నన్ను చూసి పారిపోలేదేం?" అని పలకరించాడు చిరునవ్వుతో.

"కూచో నీతో మాట్లాడాలి" అంది వీనెట్. టోపీతీసి, కోటువిప్పి కుర్చీదగ్గరికి లాక్కున్నాడు. ఈ మాత్రం ప్రసన్నంగా పలకరించినందుకే అతనికి బ్రహ్మానందంగా వుంది.

"మాఅమ్మా నాన్నా నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోమని ఊదర పెడుతున్నారు. నీ కానుకలవల్ల వాళ్ళని తేలిగ్గా బుట్టలో వేసుకున్నావు. కాని నేను ఒప్పుకోను. నిన్ను ద్వేషించేటంతగా ఈ సృష్టిలో ఇంకే వ్యక్తినీ నేను ద్వేషించటంలేదు." అని స్పష్టంగా చెప్పేసింది.

"కాని నేను నిన్నే ప్రేమిస్తున్నాను. నీ అందాన్ని, నీ సంస్కారాన్ని నేనెంత ఆరాధిస్తున్నానో చెప్పలేను. ఇప్పుడు మన మధ్య అవరోధాలుకూడా తొలగిపోయినయ్ కదా! అతను చనిపోయాడని విన్నాను"

"ఆ సంగతి ఎత్తకు." అని పెద్దగా అరిచింది ఆమె ఉలిక్కిపడి.

"అతని మరణానికి చాలా చింతిస్తున్నాను"

"మీజర్మన్‌లే కదా అతన్ని కాల్చిచంపింది?" అంది శోకతో నిక్కిన గొంతులా గా.

"నేను కాదుగా? ఆత్మీయుల్ని పోగొట్టుకుంటే మనస్సు చాలా బాధపడుతుంది. కాని కాలమే అన్ని దుఃఖాలనీ మరిపిస్తుంది. ఆ తరువాత అయినా మనిద్దరం సుఖంగా పెళ్ళిచేసుకుని మన చిన్న పాపాయితో హాయిగా కాలంగడపవచ్చు"

"అసంభవం! ఇంతమందబుద్ధి మీ జర్మన్ దేశీయుల్లోనే కనిపిస్తుంది. ఈ శిశువు నాశోక మాయని మచ్చ అని గ్రహించవేం నువ్వు? ఈ కళంక

చిహ్నంతో నేను నలుగురిలో ఎల్లా తలఎత్తుకోగలను? నాలో ఫ్రెంచి రక్తం ప్రవహిస్తున్నంతవరకూ నేను నిన్ను పెళ్లాడటం జరగదు. నిన్నొక్కటే కోరుకుంటున్నాను. నామీద నీకేమైనా దయవుంటే ఇక్కణ్నుంచి ఈ క్షణమే వెళ్ళిపో. మళ్ళీ నీ ముఖం చూపించకు. వెళ్ళు."

"ఎల్లా వెళ్ళను? కలగబోయే శిశువునాది. నాక్కావాలి"

"తప్పతాగి ఒళ్ళుతెలియక చేసిన పాపానికి ఫలితం ఈ శిశువు. దీనితో నీకేం పని?"

"చెప్పినా తెలుసుకోలేవు నువ్వు. శిశువు పుట్టకుండానే నాకళ్లు తెరిపించాడు. ఇన్నాళ్ళనించీ నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాననే విషయం నువ్వు తల్లివి కాబోతున్నావని విన్న నిమిషంలో తటాలున మెరిసించి. అప్పటినించీ నాదృష్టి మారిపోయింది. వాడికోసమే బతుకుతున్నట్లు, వాడు లేకుంటే జగత్తే లేనట్లు—ఏవేవో కొత్త అనుభవాలతో మనస్సు ఉర్రూతలూగుతోంది." అని హాన్స్ కొంచెం ఆగాడు.

ఈ మాటలు వింటుంటే ఆమె కళ్ళలో ఒక వింత వెలుగు తళుక్కుమన్నది. విజయోత్సాహం ఆమె కళ్ళలో, పెదవులమీది నవ్వులో చిత్రంగా మెరిసింది.

"పుట్టబోయే పసివాడిమీదే నా పంచప్రాణాలు. వాడిమీదే అస్తమానం నాఆలోచలనన్నీ. వాడిని గురించే నా కలలన్నీ" అన్నాడు హాన్స్.

"మగపిల్లడే కావాలన్నమాట!" అంది ఏనెట్ పరిహాసంగా.

"కొడుకే కావాలి నాకు. వాడికి ఎన్నో ఆటలూ, పాటలూ, కబుర్లూ, కథలూ నేర్పుతాను. వాణ్ని గొప్ప వీరుడుగా తయారుచేస్తాను. వాణ్ని చూసుకొని నేనెంతో గర్వపడతాను".

అతనికేసి రెప్పవాల్చకుండా చూస్తోంది ఏనెట్. కళ్ళలో కరుణలేని కఠినమైన చూపు. మనస్సులో ఏదో భీకరమైన ఆలోచన మసకగా మెసులుతోంది. అతనుమటుకు వొళ్లుమరిచిపోయి మాట్లాడేస్తున్నాడు. ఇంతగా నేను వాణ్ని ప్రేమిసుంటే కొంత కాలానికైనా నీకు వాడిమీద మమత ఏర్పడదా? వాడూ, నువ్వూ, నేనూ, ఈ యింట్లో, ఈపొలాలమధ్య దివ్యంగా జీవించుదాం"

ఆమెనోట ఒక్క మాటయినా లేదు. అల్లాగే అతనికేసి చూస్తూ రాతిబొమ్మలాగా కూచుంది.

"పలుకే బంగారమై పోయిందే? ఎందుకింత కోపం నామీద?" అని దీనంగా అన్నాడు హాన్స్.

ఆమె ముఖం జేవురించింది. పిడికిలి బిగబట్టి ఆవేశంతో వొణికే కంఠంతో "నువ్వు నా శత్రువివి. ఎప్పటి నా శత్రువువే. నేను నిన్ను ఎన్నడూ ప్రేమించలేను. నాదేశాన్ని దోపిడి చెయ్యటానికి విరుచుకుపడిన విరోధులతో నేనెన్నడూ రాజీపడను. ఎవరెలా చేసినా సరే. నేను మాత్రం నా ఆత్మకి ద్రోహం చేసుకోలేను. నిన్ను పెళ్లాడేటంతటి సిగ్గుచేటుపనికి నేనెన్నడూ పూనుకోలేను. నిన్నూ, నీవల్ల కలిగే శిశువునీ నేను విషంలాగా చూస్తాను. ఇవాళ మీరు గెలిచారు. మమ్మల్ని ఓడించారు. కాని అచిరకాలంలోనే మాదేశం విముక్తిపొందితీరుతుంది. ఆ తరుణాన్ని కళ్లారా చూడటంకోసమే నేను బతుకుతున్నాను. కొద్ది కాలంలోనే మీరు గ్రహిస్తారు మాలోరేగే ఆరని అగ్నిని! ఇక వెళ్ళు. నా మనస్సు మార్చటం బ్రహ్మతరంకాదు. నేను అనుకున్నంతా చేసితీరుతాను" అని నిప్పులు కురిపించింది.

హాన్స్ నివ్వెరబోయాడు. కొంచెంసేపటికి తెప్పరిల్లి "అయితే మంత్రసాని కుదిరిందా? పురిటి ఖర్చులు నేను భరిస్తాను" అన్నాడు.

"మా దురదృష్టాన్ని ఊరూనాడూ చాటుకుంటామా? మా అమ్మే దగ్గరుంటుంది"

"ఏదైనా ప్రమాదం వస్తే ఎల్లా?"

"ముందు నువ్వు నడూ బైటికి" అందిక్రూరంగా. హాన్స్ లేచి వెళ్ళిపోతున్నాడు. జాలిగా తలవంచుకుని నడిచి వెళ్ళిపోతున్న అతని రూపమూ, ఇందాకటినించీ అతని నోట్లోంచివచ్చిన మాటలూ—ఆమె మనస్సుని చివుక్కుమనిపించినయ్. అనుకోకుండా మెత్తబడుతోంది ఆమె రాతిగుండె.

"ఓ భగవంతుడా! శక్తిని ప్రసాదించవా నాకు?" అని వొణికే పెదవుల్తో వేడుకుంది.

అతను ఇల్లుదాటి తోటలోకి అడుగుపెట్టగానే ఏళ్ళతరబడి ఇంటిని కనిపెట్టుకునివున్న ముసలికుక్క మొరుగుతూ వెంబడించింది. దాన్ని మచ్చిక చేసుకోవాలని ఎంతప్రయత్నించినా లాభంలేకపోయింది. నిమురుదామని దగ్గరికివెళ్తే కోరలుబైటపెట్టి కరవబోతుంది. ఇవాళ చికాకులో, నిస్పృహలో మొరుగుతూ మీదికొచ్చే కుక్కని ఈడ్చి ఒక్కతన్ను తన్నాడు. కుఁయ్యోమ్యోమంటూ కుంటుతూ పొదలోకి వెళ్ళిపడింది ఆదెబ్బ విసురుకి.

"ఒట్టిపశువు. ఈ పశువుమీదా నాకు జాలి?" అనుకుంటూ గోడనున్న అద్దంలో తన నీడకేసి చూచుకుంది ఏనెట్. తన నీడనిచూసి నవ్వుకుంది. అది నవ్వుకాదు. పిశాచి వికటాట్టహాసం!

తరవాత పదిహేను రోజులదాకా అతనికి శిబిరంలో పనితో ఊపిరిసలపలేదు. ఆదివారం తీరిక చేసుకుని ఏనెట్ ఇంటికి బయలుదేరాడు సైనికుడు హాన్స్. మంచుపడుతోంది. మసకగా, నీరసంగా, వుంది వూరంతా. అడుగుపెట్టే సరికి "వచ్చావూ? ఇన్నాళ్లూ తొంగిచూడనైనా లేదే? ఏమైపోయావో అనుకుంటున్నాం" అంది ముసలమ్మ ఆత్రంగా, ఆశ్చర్యంతో.

"రావటానికి పసలేదు. మా పటాలం ఏ నిమిషానైనా మకాం ఎత్తేందుకు సిద్ధంగావుంది. ఉత్తరువులు రావటమే తరువాయి" అని సంజాయిషీ చెప్పుకున్నాడు హాన్స్.

"ఇవాళ ప్రొద్దున్నే పురుడువచ్చింది. మగపిల్లడు" అంది మురిసిపోతూ ముసలమ్మ.

అతను ఒళ్లుతెలియని ఆనందంతో ఒక్కగంతు వేశాడు. "ఆదివారం పుడితే అదృష్టం! తల్లి ఎల్లావుంది?"

"పురుడు తేలికగానే వచ్చింది. అట్టే బాధపడలేదు. కులాసాగానే వుంది" చుట్టకాలుస్తూ కూచున్న ముసలాడు హాన్స్ ఆనందాన్ని చూసి ముచ్చటపడుతూ "మొదటిసారి తండ్రి అయినప్పుడు మనస్సుకెంతో ఆనందంగా వుంటుంది" అన్నాడు.

"అంతా నీ పోలికే. పట్టుకుచ్చులాంటిజుట్టు. కళ్లు అచ్చగా నీలాగే నీలంగా మెరుస్తున్నయ్. ఇంత ముద్దులు మూటకట్టే పాపని నేనెన్నడూ చూడలేదు. పెద్దయాక నీలాగే అందంగా వుంటాడు" అని మురిపెంగా ముచ్చటగా వర్ణించింది ముసలమ్మ.

"నా ఆనందం ఎల్లా వెల్లడించను? మాటలు దొరకటంలేదు. ఒక్కసారి ఏనెట్‌ని చూడొద్దా?" అని ఆత్రంగా అడిగాడు హాన్స్ గాలిలో తేలిపోతూ.

"తొందరపడకు. అంత ఆరాటమైతే ఎల్లా బాబూ? పిల్లణ్ని ఎత్తుకొచ్చి నేనే చూపిస్తాలే" అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది ముసలమ్మ.

"అరే. ఏమయిందీ? అమ్మాయేదీ? పిల్లడేడీ" అంటూ ఇల్లు ఎగిరేట్లు కేకలువేసింది ముసలమ్మ. అంతా కలిసి పిచ్చిగా ఇల్లంతా గాలించారు. దొడ్డి తలుపు తెరిచివుంది. "ఇది ఏం పిచ్చిపనిచేసి కొంప ముంచుతుందో! అయ్యో! ఏం పాడుపని తలపెట్టిందో నర్రా! కొంప మునిగిందర్రా! ఇంత మంచులో పచ్చి బాలింతరాలు బైటికివెళ్తే ఇంకేమైనావుందా? ఇదేం పిచ్చిపట్టిందో దీనికి!" అంటూ ఆదుర్దాగా శోకాలు పెట్టింది.

"వెతుకుదాం పదండి" అంటూ అప్రయత్నంగా నదివైపుకి దారితీశాడు హాన్స్.

ఎదురుగా ఏనెట్ కనిపించే సరికి స్తంభించిపోయాడు హాన్స్. వొంటిమీద తడిసిన నీలంరంగు గౌను. భుజాలమీదికి తడిసినజుట్టు ముద్దలుగా పడుతోంది. ముఖంలోకత్తివేస్తే నెత్తురుచుక్క లేదు.

తల్లి అమాంతంగా వెళ్ళి కావిలించుకుని "అయ్యో నా తల్లీ! తడిసి ముద్దయినావే! ఏం పిచ్చిపనే ఇది"అంటూ ఆవురుమన్నది.

ఏనెట్ బదులు చెప్పకుండా హాన్స్‌వైపుకి తిరిగి "సరిగ్గా సమయానికే వచ్చావు నువ్వు. సంతోషం" అంది కటువుగా.

"పిల్లాడేడీ? ఏం చేశావే?" అని గొల్లుమంది తల్లి.

"తరవాత ధైర్యాల చాలదని ఇప్పుడే తెగించాను. గుండెరాయి చేసుకున్నాను"

"ఏం చేశావే రాక్షసీ?" అని అరిచింది తల్లి భుజాలుపుచ్చుని ఊపుతూ.

"ఏం చెయ్యదలచుకున్నానో అదే చేసి వచ్చాను" అంది తొణుకూ బెణుకూ లేకుండా.

"నిజం చెప్పు" అన్నాడు తండ్రి పట్టరాని ఆక్రోశంతో

"నీళ్లలో ముంచాను. ప్రాణం పోయాక నదిలో వొదిలేసి వచ్చాను" ఆమాట చెవినిపడగానే హాన్స్ బాణపుదెబ్బ గుండెల్లో తగిలిన మృగంలాగా ఒక్క అరుపు అరిచాడు. ముఖాన్ని చేతుల్తో కప్పుకుని తాగినవాడిలాగా పడుతూ లేస్తూ వెళ్ళిపోయాడు. వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా.

పక్కమీద బోర్లపడుకుని ఏనెట్ వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది. సంతతధారగా కట్టతెగిన కన్నీరు!

(సోమర్సెట్ మాఘమ్ "అన్ కాంకర్డు" అన్న కథకు అనువాదము)